

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lombard Ingtatlan Lizing Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) ⁽¹⁾ pojęcie „rozwiązania” [odstąpienia od umowy] należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono sytuację, w której, w ramach umowy leasingu finansowego przewidującej automatyczne przeniesienie własności jego przedmiotu po zakończeniu okresu umowy, leasingodawca nie może już wymagać od leasingobiorcy uiszczenia należności z tytułu leasingu ze względu na wypowiedzenie przez leasingodawcę tej umowy z powodu niewywiązywania się przez leasingobiorcę z obowiązków umownych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej, czy w oparciu o art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT [leasingodawca] jest uprawniony do obniżenia podstawy opodatkowania, również w przypadku, gdy prawodawca krajowy, korzystając z uprawnień przyznanych mu w ust. 2 tego przepisu, nie umożliwił obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego niewywiązania się z [obowiązku] płatności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 maja 2016 r. w sprawie T-468/14,
Holistic Innovation Institute/Komisja, wniesione w dniu 22 lipca 2016 r. przez Holistic Innovation
Institute, SLU**

(Sprawa C-411/16 P)

(2016/C 364/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Holistic Innovation Institute, SLU (przedstawiciel: adwokat J.J.Marín López)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 12 maja 2016 r., wydanego w sprawie T-468/12, Holistic Innovation Institute, SLU/Komisja, w zakresie, w jakim w wyroku tym stwierdzono, że skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ARES (2014) 710158 z dnia 13 marca 2014 r. wykluczającej udział wnoszącego odwołanie w projekcie eDIGIREGION została wniesiona do Sądu po upływie terminu;
- odesłanie sprawy do Sądu w celu rozpoznania co do istoty wniesionej przez Holistic Innovation Institute skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ARES (2014) 710158 z dnia 13 marca 2014 r. wykluczającej udział wnoszącego odwołanie w projekcie eDIGIREGION;
- uchylenie przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 12 maja 2016 r., wydanego w sprawie T-468/12, Holistic Innovation Institute, SLU/Komisja, w zakresie, w jakim w wyroku tym oddalono żądanie zasądzenia odszkodowania, oraz stwierdzenie przez Trybunał Sprawiedliwości, w miejsce Sądu, że Komisja jest zobowiązana do zapłaty wnoszącemu odwołanie odszkodowania, zgodnie z żądaniem skargi, lub – w wypadku uwzględnienia dwóch pierwszych żądań – odesłanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozstrzygnięcia wniesionej przez wnoszącego odwołanie skargi o odszkodowanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku nie stwierdzono, że oryginał skargi o stwierdzenie nieważności spornej decyzji, który wpłynął do sekretariatu Sądu w dniu 6 czerwca 2014 r. (pkt 29 zaskarżonego wyroku), został wysłany w dniu 2 czerwca 2014 r. z Pozuelo de Alarcón (Madryt), gdzie znajduje się siedziba wnoszącego odwołanie, listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.
2. Naruszenie prawa poprzez brak uzasadnienia, polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku stwierdzono, po pierwsze, że oryginał skargi nie zawierał własnoręcznego podpisu adwokata, ale kopię tego podpisu (pkt 30), a po drugie, że oryginał skargi podpisanej przez adwokata za pomocą podpisu elektronicznego nie ma żadnej mocy prawnej (pkt 35).
3. Naruszenie prawa polegające na tym, że poprzez uznanie, iż skarga o stwierdzenie nieważności została wniesiona przez wnoszącego odwołanie po upływie terminu (pkt 29, 34 i 35), w zaskarżonym wyroku naruszono prawo podstawowe do skutecznego środka prawnego wyrażone w art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, interpretowane w świetle art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącego się do wykładni wskazanego art. 6 ust. 1.
4. W zaskarżonym wyroku naruszono prawo poprzez oddalenie, w pkt 55, 59, 63 i 64 (w odniesieniu do szkody majątkowej) i w pkt 77 i 84 (w odniesieniu do krzywdy) przedstawionego przez wnoszącego odwołanie żądania odszkodowawczego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Peter Nowak/Data Protection Commissioner

(Sprawa C-434/16)

(2016/C 364/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Peter Nowak

Druga strona postępowania: Data Protection Commissioner

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy informacje zapisane przez osobę przystępującą do egzaminu zawodowego w odpowiedziach lub jako odpowiedzi na arkuszu egzaminacyjnym mogą stanowić dane osobowe w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi, że wszystkie informacje lub niektóre z nich mogą stanowić dane osobowe w rozumieniu dyrektywy, jakie czynniki są istotne dla określenia, czy w danym przypadku taki arkusz egzaminacyjny stanowi dane osobowe i jakie znaczenie należy przypisać tym czynnikom?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).